

BESTUUR

President : Chris Geurink
Oud President : Kees van Steenberg
1^e Vice President : Bart van der Laan
2^e Vice President : Theo Soontiëns
Secretaris : Peter Bob Peerenboom
Penningmeester : Bart Jaap Pull ter Gunne
Bankrekening : Rabobank: 15.75.77.066

SECRETARIAAT

Peter Bob Peerenboom : Nonnenmate 24
7006 CP Doetinchem
Telefoon : 0314-346096
E-mail : info@lionsclubdoetinchem.nl
Website : www.lionsclubdoetinchem.nl
Digitaal ledenboek : www.lions.nl

BIJENKOMSTEN

Iedere maand : 1^e woensdag 19.45 uur Vergadering
3^e woensdag 18.00 uur Taphap
5^e woensdag 18.00 uur Taphap met

Plaats : Bistro de Kruisberg
Kruisbergseweg 172
7009 BT Doetinchem

Telefoon : 0314 - 324123
E-mail : info@dekruisberg.nl

- Bij verhindering voor de vergadering **altijd via de site afmelden**
- Bij verhindering voor de taphap **altijd** uiterlijk dinsdag vóór 20.00 uur **via de site afmelden**

Let op! Bij niet-tijdig afmelden zal € 14,50 in rekening worden gebracht ten behoeve van de fundraisingkas.

- Voor bijeenkomsten met Papillons opgeven of afmelden **zoals aangegeven op de uitnodiging**

WAT STAAT ER DEZE MAAND IN HET BULLETIN?

Pres(s)praat 2011 - 2012.....	3
Een Frisse Jaaropening.	5
Tourperikelen en ander moois..	8
De Verjaardagskalender.	10
Artikel 2.	10
Vakantie.	11
Wijnmijmering.	13
Als het golf, dan golft het goed.	15
Zoektocht naar een onbekende naamgenoot.....	17
Commissies 2011-2012.....	20
Agenda 2011-2012.	21

PRES(S)PRAAT 2011 - 2012

Elburg, donderdag 28 juli 2011 + 16.00 uur

Lieve mensen,

Vanonder de luifel van onze "De Waard" tent bij landgoed Old Putten bij Vesting Elburg schrijf ik mijn eerste mijmeringen. Wat moet erin?

Het weer kan beter. Toch valt het nog wel mee. We moesten in Nederland en in de buurt van Zwolle blijven i.v.m. privé-omstandigheden. De gezondheid van Nel haar vader liet en laat te wensen over. Een vakantiegewoonte is dat we de Telegraaf lezen; wat een ellende allemaal! Een hond is zoek, na het achterlaten op een parkeerterrein. Gelukkig, de hond is uiteindelijk terecht gekomen.

Ik lees erg veel. Historische boeken, romans en thrillers.

Vesting Elburg is een fantastisch stadje. Oorspronkelijk een kleine Hanzestad aan de Zuiderzee. Een rechthoekige vorm, dit in afwijking van Doetinchem, dat ellipsvormig was. Qua omvang waarschijnlijk even groot. Wij bezochten het Sjoel Museum. Indrukwekkend hoe een hele gemeenschap is verdwenen. In een film over de Joodse Sjoels ook aandacht voor Winterswijk (Max de Leeuw) en Aalten.

Het nieuws Oslo komt tot ons via de krant (ook nog NRC Next en de fragmenten via de radio, als wij rijden). Wat is dit toch? Is er geen sociale controle meer. Zou het bij ons c.q. in onze omgeving ook kunnen gebeuren? Totale waanzin. Je wordt er onzeker en verdrietig van. Heeft ook te maken met globalisering? Onthechting op allerlei manieren. Individualisering. De nieuwe media; onbeperkte informatieverstrekking/nieuwsgaring. Moeten wij ons daar als club mee bezighouden?

De bestuurswisseling is geweest. ...Het begint weer te regenen... Het echte werk gaat beginnen. Afgelopen jaar was het niet makkelijk. Aanwas van een behoorlijk aantal nieuwe leden is verzand. Toch zal ook dit jaar het streven zijn een redelijk aantal nieuwe jonge leden te vinden. Dit zal lopen via de ledencommissie, waar oud presidenten in zitten. Bedoeling daarbij is, dat de beroepsclassificatie een belangrijke rol speelt, doch niet uitsluitend als richtsnoer geldt. Ik daag alle leden uit met voorstellen/gegadigden te komen.

Goed overleg met de commissie is van belang. We hebben moeten constateren dat het niet meer zo vanzelfsprekend is om 'ja' te zeggen. De redenen daarvoor laat ik nu maar even achterwege.

Normaal is het zo dat een groep van 30-33 leden het meest ideaal is om elkaar goed te kennen, doch onze club zit nu eenmaal in deze bijzondere situatie. Wim Frommé heeft laten weten eventueel met derden hierover mee te denken en een plan te maken.

Mijn geliefde Papillons zouden weer een injectie moeten krijgen.

Wij zullen ook intern weer (meer) aandacht voor elkaar moeten hebben. Persoonlijke initiatieven zijn welkom.

Het bestuur en de club moeten proberen de rol en de taken van de voorzitter/president weer wat kleiner te maken.

Met vriendelijke groet,

Chris Geurink

EEN FRISSE JAAROPENING

Misschien was het Pluvius zelf wel die dreigend waarschuwde nog eens goed na te denken over het zo maar overboord zetten van de jarenlange traditie de jaaropening op de derde woensdag in augustus te laten plaats vinden: één uur voor de editie

2011/1012 geselde hij de contreien van De Kelder met een striemende regen die het ergste deed vermoeden voor de rest van de avond. Maar gelukkig schoot Helios ons te hulp en werd ons een catastrofe bespaard.

Zoals ieder jaar troffen veel Lions en Papillons elkaar weer na een (te) lange zomerpauze om uitgebreid bij te praten onder het genot van een drankje en de bij deze gelegenheid welhaast onmisbare barbecue. Evenzeer traditiegetrouw was de aanwezigheid van de jumelagevrienden uit Dorsten die in een kleine colonne van grote automobielen van Duitse makelij de voorhof van De Kelder opdraaide.

Natuurlijk zaten alle aanwezigen in eerste instantie misschien onbewust, maar zeker verwachtingsvol uit te kijken naar de toespraak van de nieuwe president. Welnu, dat wachten werd meer dan beloond. Goed voorbereid, op geheel eigen wijze op een manier van : “Ik kan er ook niets aan doen dat ik hier sta”, heette hij iedereen in het algemeen en Rita, Mieke, Margriet, Gerard en de Dorstener Lions zelfs “auf Deutsch” van harte welkom.

Een juni-omissie goedmakend nam hij het jaarprogramma door, lichtte de commissies door (waarbij hij duidelijk maakte geen enkele tegenspraak daarin

te dulden), benadrukte het belang van een goede “*Misschung*” met onze Duitse gasten (“als je dat woord niet kent vraag je het maar aan de Duitsers”), benadrukte het belang van de bestuurscollectiviteit en liet niet na te benadrukken dat hij niet al te veel wil worden lastig gevallen met allerlei zaken daar er voldoende deskundigheid in de club aanwezig is.

Dit alles -uiteraard- met de humoristische, ietwat ironische maar tegelijkertijd altijd serieuze ondertoon die Chris tot een spreker maakt die op voorhand een lach op de gezichten weet te toveren. In juni had hij bij de ietwat merkwaardige overdracht van de ambtsketen al benadrukt dat hij de leden en de onderlinge contacten centraal wilde stellen in "zijn" jaar. Het gaat daarbij vooral

om "jij en ik". Het is geen toeval dat hij de 10 minuten gesprekken weer heeft ingevoerd waarin leden gevraagd worden iets te vertellen over hun werk, hobby of (en misschien hoopt de president daar het meest op) hun gevoelens. De president heeft zich daarmee uitdrukkelijk gepresenteerd als, om een woord van Roland Holst te gebruiken, "De deurwaarder van de vriendschap". Volkomen terecht was een welgemeend applaus zijn deel. Het was een fris begin waar vol verwachting naar kan worden uitgekeken. Zeker nadat een paar stevige buien in de laatste jaargang toch wat stormschade heeft opgeleverd. Daarna volop gelegenheid om verder te praten met elkaar, vakantie verhalen te vertellen, hier een daar toch wat te "misschen" -ook al blijft dat toch altijd aan de magere kant- en hier en daar al wat clubzaken te bespreken. Zo was ik blij verrast dat wij dit jaar een echte "tailtwister" zullen hebben, die zich niet alleen al in de taakomschrijving in het Lionshandboek had verdiept, maar zich ook ongeraagd adviezen liet aanleunen.

Opvallend was een gesprek naar aanleiding van het toch wel mislukte nieuwe-leden-project van het vorige clubjaar. (Extra opvallend omdat het enige aanwezige nieuwe lid gewoon op de traditionele manier gevraagd is.) De teneur was dat men vroeger graag lid werd om opgenomen te worden in een gezelschap van boeiende mannen met een diverse achtergrond waardoor het lidmaatschap een verrijking betekende. Tegenwoordig lijkt het er meer op dat vooral de vraag gesteld wordt of het nieuwe lid wel voldoende profijt kan halen uit het lidmaatschap. Waarbij wel werd opgemerkt dat de grotendeels gelijksoortige kandidatenlijst daardoor aan het echec debet kan zijn geweest. Interessant genoeg om over na te denken en daar dan vooral lering uit te trekken.

Evenals vorig jaar was de bbq in de vertrouwde handen van het Borghuis. Heerlijke salades, veel soorten vlees, zelfs vis, kortom prima verzorgd en complimenten waard. Het was ook een goed idee van de activiteitencommissie om gewoon de flessen wijn op tafel te zetten. Voorkomt een hoop gedrang bij de tap en wat is er prettiger om de fles gewoon onder handbereik te hebben...

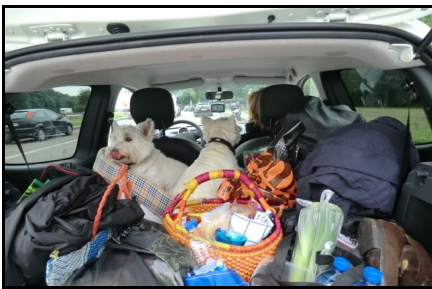
Natuurlijk werd hier en daar (nostalgisch?) gesproken over de jaren die wij bij Wil en Henk op de boerderij hebben doorgebracht tijdens de jaaropening. Meen mij te herinneren dat Henk heeft toegezegd dat dat nog één keer gaat gebeuren, in het jaar dat hij 80 wordt. Dat is volgend jaar juni! Nu al iets om naar uit te kijken. Maar dan gewoon weer in augustus natuurlijk. Hulptroepen zullen er genoeg zijn om alles per tractor uit de Braamtse kroeg te halen en mijn "bloemenmeisje" letsje zal er vast weer veel aangelegen zijn om er weer een echt zonnebloemfeest van te maken. Vice-Bart kan zijn plannen alvast gaan maken... Maar eerst gaan we een ongetwijfeld fris en interessant Lionsjaar tegemoet...

TOURPERIKELEN EN ANDER MOOIS.

Zoals velen van ons, gaan ook wij wel eens met vakantie. Dit keer kozen wij, nee, ik Koos, want dit jaar mocht ik de bestemming kiezen. Het werd Frankrijk en wel hierom:

- Alleen in Frankrijk zie je de Tour de France in de mooiste omgeving;
- Vaak is het weer daar beter dan bij ons;
- Het belooft een weerzien met een gebied waar we vroeger met de kinderen vaak verbleven;
- Het eten en drinken is van een prima kwaliteit;
- Het toeval een rol heeft gespeeld;

In de krant las ik een advertentie onder "www.huisaanmeer.nl". Dit bleek een fraaie woning aan het Lac de Sautet nabij de plaats Gap, onder Grenoble. Deze woning bleek nog te huur (toeval?) in de periode dat de Tourcaravan dit gebied aan zou doen. Nadat ik ook ietsje enthousiast had gemaakt voor dit wielerspektakel besloten we de woning te huren van een mede-Groninger, die het optrekje als 2^e woning had aangeschaft. We werden niet bedrogen en het was een prachtige plek, alleen het weer was daar de laatste eeuw niet zo slecht geweest als tijdens ons bezoek. Wij en onze honden -die nog steeds tot onze vaste vakantie-uitrusting behoren, ondanks het af en toe opkomend verlangen om het leven even niet met hen te delen- hebben ons hier niet te veel door laten afleiden, maar toch....

Onze auto hadden we nabij een Colletje in Gap netjes langs de weg geparkeerd toen de stoet daar langs zou komen. Het regende hard, maar ietsje –inmiddels enthousiast geworden door met name de heldenstatus van onze nationale prikkeldraadheld Johnny- had zich langs de weg geposteerd voorzien van de mooiste glimlach en een paraplu .

Zelf probeerde ik vanuit de auto te filmen. Dit ging wonderwel totdat ik werd bekogeld door allerlei reclamemateriaal dat door beeldschone jonge dames met een ferm gebaar

werd geworpen in de richting van het talrijk verzamelde publiek, waarvan een deel volgens mij om die reden hun plaats had ingenomen.

Toen Johnny langs vloog probeerde ietsje enige woorden met hem te communiceren maar die woorden bereikten niet hem maar Robert Geesink, die in de staart meefietste. Robert's gelaatsuitdrukking verried intense dankbaarheid. Je snapt: wij moesten ook naar de finishplaats in Gap. Daar aangekomen spoedden wij ons direct naar de bus, waar Johnny inmiddels zijn derde interview afstond aan de zeer

opdringerige pers. Ook zag ik de op hem gerichte TV-camera's. Ietsje en ik doken direct in de richting van de opname camera. Als gevolg hiervan werden we 's avonds gebeld door onze kinderen, met de vraag waarom pappa weer zo nodig met z'n kop op TV moest. Pa had toch afscheid genomen van het publieke leven! Maar ja onkruid vergaat niet en ietsje en ik hebben genoten van prachtige momenten die dag. Ook de volgende dag gingen we in alle vroegte vanuit Corps naar Gap om het vertrek van het hele circus te kunnen meemaken. Al met al een paar mooie dagen.

Om alle indrukken en emoties een plek te kunnen geven sloten wij onze vakantie af in Maastricht. Echter daar aangekomen bleek dat 's avonds het orkest van Andre Rieu op het Vrijthof een concert zou verzorgen. Reeds bij de eerste klanken aan het begin van de avond werd ietsje zenuwachtig en zij wilde André aanmoedigen en nog liever hem ontmoeten. Ik had echter geen kaarten voor het bijwonen van het concert. Niet getreurd ietsje toog mij mee naar de binnenstad en deze stadswandeling bood de gelegenheid om André's verrichtingen op verschillende plaatsen via videoprojectie goed te volgen. Ook hier prachtige momenten in een mooie stad.

Duidelijk is dat deze vakantie in het teken stond van onze overgave aan de Franse natuur maar ook aan onze passie voor toppers. En nu weer terug naar de orde van de dagelijkse regelmaat verrijkt met de dromen over de mooie dingen die straks weer komen.

Koos Kuiper.

DE VERJAARDAGSKALENDER

DE AFGELOPEN MAAND

5 juli 2011	Gerard Roelofsen	64 jaar
24 juli 2011	Bart van der Laan	49 jaar
4 augustus 2011	Harvy Mathijzen	62 jaar
10 augustus 2011	Theo Soontiëns	54 jaar
19 augustus 2011	Jan Loggers	74 jaar
27 augustus 2011	Wim Frommé	73 jaar
1 september 2011	Hans de Vries	67 jaar
9 september 2011	Jan van Iersel	70 jaar
15 september 2011	Arnold van der Goot	88 jaar
16 september 2011	Jan Thijsen	80 jaar

Alsnogmaals gefeliciteerd!

DE KOMENDE MAAND

13 oktober 2011	Aart van Silfhout	74 jaar
20 oktober 2011	Toon van Oudheusden	79 jaar

Alvast een fijne verjaardag!

VAKANTIE

Ik ben niet zo dol op vakantie.
Hoewel ik van nature aartslui ben.
Maar ik hou er niet van.
Al dat niks doen. Al dat plezier.

En daarom was het zo fijn dat ik de hele zomer een geweldig grote klus had in Zutphen. Heerlijk! In een ruimte die ons door de plaatselijke projectontwikkelaar ter beschikking was gesteld, nestelden we ons met de zelfgestelde opdracht om binnen drie maanden vanuit het niets drie voorstellingen te realiseren die op Monumentendag op dezelfde locatie binnen 24 uur zouden moeten worden opgevoerd.

Jelle, de jongere die zich vrijwillig had aangemeld bleek er, net als ik, verschrikkelijk veel zin te hebben. We waren dag en nacht “op kantoor” te vinden om plannen te smeden en uit te voeren waarmee Zutphen de titel van ons project -Stad voor één Dag- voorlopig nooit meer zou vergeten.

Jelle ontwierp een logo, dat we direct groot op de ruiten van “ons kantoor” lieten aanbrengen. Er werd [een mooie website](#) in de lucht gebracht en een [twitteraccount](#) aangemaakt dat de hele zomer als breekijzer werd gebruikt om mensen en media op de hoogte te brengen van ons project. Stickers, flyers, posters, winkelwagentjeslijstjes, boekenleggers en ballonnen zorgden er tenslotte voor dat echt heel Zutphen wist dat op 10 en 11 september Stad voor één Dag zou plaats vinden.

Ondertussen begonnen we met de klus om vanuit het niets drie verschillende teams van spelers, dansers, zangers, musici, theatertechnici, decorbouwers, grimeurs en kleedsters te verzamelen en waarempel, dat lukte, hoewel ik daarover nog wel een boek zou kunnen schrijven.

Tegelijkertijd begonnen de repetities van de drie groepen waardoor “het kantoor” elke dag van vijf tot half tien transformeerde tot een heuse repetitieruimte waarin tientallen mensen, die elkaar daarvoor vaak nog nooit

ontmoet hadden, aan het bouwen, spelen en dansen waren. In het begin stroef en onwennig met nog niet volledige groepen en met teksten die nog volop in ontwikkeling waren. Maar later vielen alle puzzelstukjes in elkaar en ontstonden er aaneengesmede groepen die werkten aan splinternieuwe, volwaardige theaterstukken.

De week van de opvoering naderde en hoewel we over één opvoering nog zorgen hadden, hadden we het gevoel dat we klaar waren voor de opvoeringen van Stad voor één Dag .

Oh natuurlijk, het weer was ook belangrijk, alle stukken zouden tenslotte buiten bij twee Zutphense monumenten worden opgevoerd. Maar hoewel het wekenlang had geregend, zag het er voor het weekend goed uit: een warme zaterdag en een iets minder warme zondag; maar droog. Niets stond een mooi opvoeringsweekend in de weg.

Tot vrijdagochtend 9 september om half acht de telefoon gaat: de tribunebouwer aan de lijn. Hij wilde best wel een tribune bouwen. Maar dan zou hij met zijn machines de grond in zakken en hij kon ook niet garanderen dat de tribune helemaal recht zou blijven staan. En sowieso, van het terrein zelf zou daarna niet veel meer over zijn dan een mooi oefenterrein voor het Regiment Huzaren van Boreel.

Een rit, hals-over-kop, naar Zutphen mocht niet baten. Een hele dag naarstig en nijver overleg met gemeente, projectontwikkelaar en technici had ook geen enkele invloed op de uitkomst van het vonnis: we konden onze voorstellingen niet opvoeren...

"Alsof je van je vader je verkering moet uitmaken" twitterde ik mijn gevoel de wereld in.

Ineens heb ik heel erg veel zin in vakantie, in niks doen en weer eens ouderwets zorgeloos plezier hebben.

Theo Soontiëns

WIJNMIJMERING

De Lions wijnactie komt er weer aan. In de berichtgeving daaromtrent ligt de nadruk altijd op een goede wijn voor een faire prijs en het daarmee ondersteunen van het goede doel. Maar U doet ook goed voor Uw gezondheid. In een eerdere wijnmijmering ging het al eens over de relatie tussen gezondheid en (met mate) nuttigen van alcoholhoudende drank. Het volgende bericht sluit hier mooi op aan en wil ik U niet onthouden:

"Red-wine" polyphenol stent shows promise

April 29, 2011 | [Reed Miller](#)

Chicago, IL - Polyphenols found in red wine may one day be used in antirestenosis compounds for drug-eluting stents, results of early trials in animals suggest [[INK](http://www.theheart.org/article/1218659.do)"<http://www.theheart.org/article/1218659.do>"\|["bib_1"](#)].

Here at the [American Heart Association Arteriosclerosis, Thrombosis and Vascular Biology 2011 Scientific Sessions](#), PhD-candidate Jim Kleinedler (Louisiana State University Health Sciences Center, Shreveport, LA) presented data that showed a "red-wine" polyphenol-eluting stent reduces neointimal hyperplasia and promotes reendothelialization in a rat model of angioplasty.

Previous research has shown that resveratrol, found in the skin of red grapes and in high concentrations in red wine, reduced restenosis, accelerated reendothelialization, and reduced inflammatory cell activation in animals. Earlier studies have also shown that quercetin, also found in wine grapes, is a strong antioxidant that inhibits platelet activation and vascular smooth-muscle-cell proliferation, Kleinedler explained.

Data from drug-eluting-stent trials suggest the antiproliferative compounds loaded onto the stents inhibit smooth-muscle-cell proliferation but also act nonselectively in the vessel wall and delay the reformation of functional endothelium. "By delaying or prolonging that endothelialization, you can increase the risk of thrombosis, so part of the impetus for our research stemmed from that dichotomy. We need something that's going to inhibit restenosis but still promote reendothelialization, and we were encouraged by the vascular protective effects of red-wine polyphenols," Kleinedler told [heartwire](#). "You'd have to give a lot of these polyphenols orally to see an effect after a

local injury like that, but by providing local delivery we can achieve high concentrations directly at the time of injury."

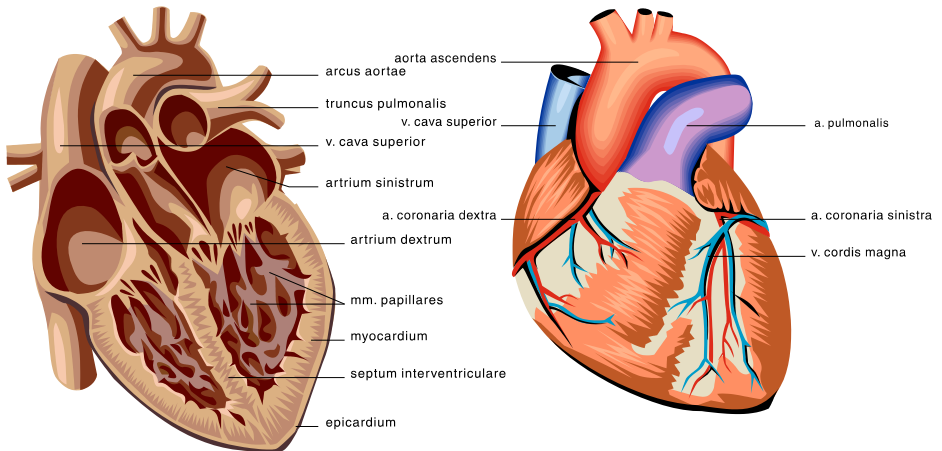
Current drug-eluting stents "are still limited as far as pharmacologic targets. These polyphenols may lead us to explore other targets because they are hitting so many different things . . . that increase reendothelialization," he said.

In collaboration with Nanocopoeia (St Paul, MN), Kleinedler's group implanted stents loaded with their polyphenol compound into the carotid arteries of rats. The study compared the endothelial cell proliferation of rats treated with a high-dose version of the stent, a low-dose version, a bare-metal stent, or no stent. The results showed that local, stent-based delivery of both the low- and high-dose polyphenol compound promoted faster reendothelialization after stenting injury compared with bare-metal stents. The rat study also showed that the polyphenols migrated to the site of injury faster than the rates shown for drug coatings in previous studies. Resveratrol was also found to promote endothelial cell wound closure under laminar shear stress.

Of in gewoon Nederlands, maar wel wat kort door de bocht: stents, kleine buisjes die de (krans)slagader open houden na een dotterprocedure (oprekken van het vat d.m.v. een ballonnetje), gedrenkt in rode wijn, kunnen ervoor zorgen dat die stents minder snel weer dichtslibben.

Op Uw gezondheid.

Henk Drost

ALS HET GOLF, DAN GOLFT HET GOED

Verslag van de Lions Golfdag (31.08.2011)

Dit jaar een heel andere start van het nieuwe Lions seizoen 2011/2012. In navolging van onze charmante Papillons, die al een "Vlindertjesdag" kennen, hebben ook de "heren Lions" voor het eerst een golfdag georganiseerd. We hebben nu officieel een (golf)club in de club.

Na de nodige voorbereidingen door Hans de Vries reisden we af naar Golfbaan Landgoed Bleijenbeek in Afferden. Deze golfbaan bestaat uit een 18 holes Championship Course met uitstekende faciliteiten en ook imponerende waterpartijen én een 4* clubhuis. Voor geïnteresseerden, zie: www.golfnopenlandgoed.nl

We startten we rond de klok van 12 uur op hole 1 met 3 flights om de in totaal 18 holes te "bedwingen". Voorwaar geen gemakkelijke opgave voor een beginner zoals ik met net een half jaar ervaring. Flight 3: Bart Jaap Pull ter Gunne, Ruud Wink, en ondergetekende. Verder speelden Hans de Vries en Aart van Silfhout samen. Han Meibergen en Jan Loggers vormden het andere koppel. In mijn flight was het vrij simpel: Ruud is een echte no-nonsense speler:" Stoan en

sloan” is zijn slogan (oftewel niet treuzelen, maar leg neer die bal..... en meppen maar) Bart Jaap slaat er ook lustig op los, maar had af en toe wat last met de enorme waterpartijen. Wat mezelf betreft, ik vond het erg lastig om door de vele ondulaties de holes te overzien, maar toch, niet klagen. Tegen 5 uur waren we weer bij het clubhuis, moe maar voldaan en vol spanning, want wie is de winnaar? Eerst douchen, omkleden, een biertje en dan komt Hans met de uitslag. Wat blijkt? Ruud en Marnix zijn ex-aequo geëindigd. Dus er volgt er nog een soort "nacompetitie". Wie het dichtst bij of op het vlot in de vijver slaat is de winnaar. Het geluk (of kunde) is bij Marnix, dus hij heeft de wisselbokaal "Lions Golftoernooi 2011" gewonnen. We drinken er met z'n allen één op en genieten dan van een lekker diner. Unaniem zijn we van mening dat volgend jaar de deelname aan deze dag minstens verdubbeld moet worden. Volgens Aart zijn er 17 "golfende" Lions in onze club. Dus dat moet lukken.

Dank aan Hans voor de uitstekende organisatie van deze dag en tot volgend jaar voor het tweede Lions Golftoernooi.

Marnix JV

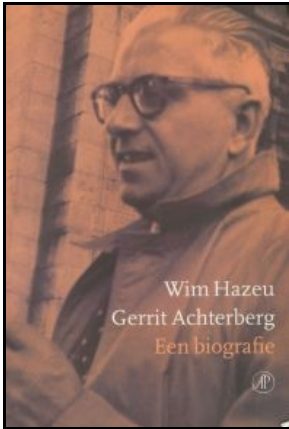
ZOEKTOCHT NAAR EEN ONBEKENDE NAAMGENOOT

Soms blijven er dingen in het onderbewustzijn achter die eerst jaren later weer boven komen. Eén van die dingen is mijn herinnering aan de lessen Nederlandse Literatuur op de HBS.

Mijn leraar, en latere collega toen ik op mijn oude school werkte, was Andries Middeldorp, en vriend van de dichter Gerrit Achterberg. Het moet geweest zijn in 1962, het jaar van het overlijden van GA, dat hij uitgebreid inging op het werk van Achterberg. Vooral de behandeling van "[De ballade van de gasfitter](#)" herinner ik mij nog heel goed. Niet dat ik er toen veel van begreep, maar dat het om een belangrijk monument uit de Nederlandse poëzie ging had ik wel door. Maar bovenal was intrigerend het feit dat Achterberg in 1937 zijn hospita heeft vermoord en haar dochter ernstig verwond. Gevangenisstraf ontliiep hij, maar heel veel jaren (toen nog) tbr waren wel het gevolg. Wat ik ook van die lessen heb overgehouden is het idee (of is het toch fictie) dat een kunstwerk uitsluitend op de eigen merites moet worden beoordeeld dus geheel los van de achtergrond van de schepper ervan. (Achterbergbiograaf Wim Hazeu noemt Middeldorp daarom een "anti-biografist".)

Welhaast 20 jaar heb ik niets meer aan Achterberg gedaan. Begin jaren '80 moest ik voor de Lionsclub een avond verzorgen, toen nog was het min of meer gewoon dat dat avondvullend moest zijn... Mijn verhaal ging over: "Eet- en drinkgewoontes in de Gouden Eeuw". Bang dat ik daar alleen de pauze mee zou halen, had ik voor de zekerheid een verhaal over "De gasfitter" achter de hand voor na de pauze. Dat heb ik echter niet nodig gehad, zodat dat die voordracht nu nog steeds ergens in een la nog ligt te wachten op vermoedelijk nooit.

Het zal een jaar of tien later geweest zijn dat ik tijdens een feestelijke gelegenheid door een collega kreeg aangeboden, het boek "Kinderen spelen toneel" geschreven door ene Henk Breuker. In eerste instantie dacht ik aan een grap, maar het bleek wel degelijk een originele uitgave te zijn uit 1942. Een poging tot nadere informatie bij het Letterkundig Museum in Den Haag leverde niets op, internet bestond nog niet en dus kreeg ook dit een plekje in het onderbewustzijn, slechts één keer weer bovendrijvend toen ik zelf op een boekenmarkt een ander exemplaar voor één gulden kon bemachtigen.

Wat ik mij wel voorgenomen had is om ooit de biografie van Wim Hazen over Gerrit Achterberg uit 1988 (!) te lezen. Het is er niet van gekomen tot ik onlangs via internet een 2e hands exemplaar te pakken kon krijgen. Een vuistdik boek van 614 bladzijden. Daar begin je niet zo maar aan en dat bleef dus weer een tijdje liggen. Uiteindelijk dan toch de moed opgevat om mij daar door heen te werken. Zelden zo'n boeiend boek gelezen over een zo onbegrijpelijke man. Uit mijn HBS-tijd herinnerde ik nog wel het centrale thema van Achterberg "Het oproepen van de gestorven geliefde". Je denkt dan al gauw aan de door hem gepleegde moord, maar dit thema kwam al in zijn werk voor in zijn eerste bundel "Afvaart" uit 1931, dus ruim voor de fatale dag in 1937.

Hoe geboeid ik ook mij nog redelijk snel door de vele bladzijden heen las, ronduit verrast was ik toen ik op bladzijde 542 de eerder genoemde Henk Breuker weer tegenkwam: In 1952 kwam bij uitgeverij Licorne in Montpellier een vertaling uit van de bundel "Stof". Dat werd dan natuurlijk "Matières" van de hand van Henk Breuker. Hij had er samen met twee Fransen aan gewerkt. Hij wordt omschreven als een in Frankrijk wonende schrijver die in 1918 is geboren en wellicht in WOII naar Frankrijk is verhuisd.

Het vertalen was niet gemakkelijk:

"Soms lukte het niet goed, zoals met het gedicht Gummi. (Wat uiteindelijk in vertaling is geworden Caoutchouc, HB) Je moest precies weten waar de regels vandaan kwamen, werken als een Sherlock Holmes. In dit geval bracht de volgende gebeurtenis de oplossing: ik was op de kermis met mijn zoontje dat een luchtballon had die was leeggelopen. Ik blies hem op en toen wist ik het: zo zit dat gedicht in elkaar. Je moest het helemaal zelf uitvinden."

Want Achterberg was niet erg geïnteresseerd in het vertaalwerk, zoals ook bleek uit een bezoek in 1951 van deze Henk Breuker aan Achterberg:

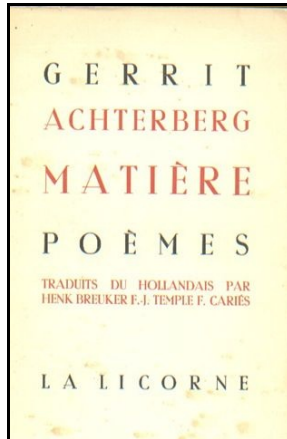
"Na het tafelen liep Achterberg weg. Ik hoorde hem typen. Toen kwam hij terug met een nieuw gedicht en vroeg: wat vind je ervan. Slechts het volgende gedicht telde, niet onze problemen met de vertaling".

Natuurlijk raakte ik heel nieuwsgierig naar deze onbekende naamgenoot. Ik wist inmiddels van zijn Toneelboek, dat hij naar Zuid-Frankrijk verhuisd is, in 1918 in Amsterdam geboren is, ooit timmerman is geweest, dat hij beheerder was van de uitgeverij Licorne en op zijn minst een zoontje heeft. Niet veel, maar, dacht ik, nu is er wel internet. Al vrij snel lees ik dat hij op 20 maart 1918 is geboren. Verder leer ik dat hij ooit "ontdekt" is door Jef Last: *"Découvert par Jef Last, il a publié des poèmes, des*

récits, des nouvelles et des romans en néerlandais et en français. Fondateur des Cahiers de la Licorne."

Verder speuren levert een aantal werken van Henk Breuker op: "La peste grise" uit 1975, "Monsieur Dril ou les nuits d'Amsterdam" uit 1988 en "Quatre gousse d'ail" uit 1997. Het moeten er vast meer zijn. Helaas niet antiquarisch in Nederland te krijgen. Ik zal dat uit Frankrijk en de VS moeten laten komen.

Opvallend is wel dat er nergens een sterfdatum wordt genoemd. Dat zou kunnen betekenen dat deze Dan zou hij dus Genoeg reden om mij te zetten. Maar of het zeer de vraag. Maar ach, genoeg dat de Henk beetje samenvalt met de hun bewondering voor meest toonaangevende vorige eeuw. En ook wel onbegrepen poëet de dode geliefde.

Henk Breuker nog in leven is. Inmiddels 97 jaar oud zijn. speurtocht nog even voort nog iets op zal leveren is is het toch al niet bijzonder Breuker uit 1962 toch een Henk Breuker uit 1918 in en verwondering over de Nederlandse dichter uit de de meest mysterieuze en voortdurend op zoek naar

Er ligt in de zon een
Er ligt in mijn hart een
Er is in mijn bloed een

vrouw te lachen
vrouw begraven
vrouw verdronken.

Eeuwig staat ergens een vrouw te wachten.

Er is een vrouw vóór mij weggevaren

Ik moet wachten voordat ik ga
op een vrouw die mij nog in zal halen,
het werd eenmaal beloofd door haar.

Deze verwarden in mij, tot den dood
met mij bevriend, in hun midden leef ik.

Maar om een, die zonder afspraak ontvlood
en mij mijzelve alleen liet, ween ik.

HB

COMMISSIES 2011-2012

● **Activiteiten**

Marnix Jansen Venneboer, voorzitter
Herman van den Broek, vice-voorzitter
Toon Gasseling
Hans Kietselaer
Jan Loggers
Kees van Wingerden

● **Bulletin & ICT**

Henk Breuker, voorzitter
Henk Drost, photo-officer 1
Henk Dijk
Marnix Jansen Venneboer, photo-officer 2
Han Meibergen, content officer
Bart-Jaap Pull ter Gunne, cartoon & Puzzle
Theo Soontiëns, bulletin

● **Interservice**

Toon Gasseling
Bert Lamers

● **Jeugd**

Tom Jacobs, voorzitter
Henk Dijk, vice-voorzitter
Gerard Roelofsen, vice-voorzitter

● **Jumelage**

Jan van Iersel, voorzitter
Henk Drost
Marnix Jansen Venneboer
Jan Kruit
Han Meibergen

● **Kascontrole**

Hans Kietselaer
Henk Drost

● **Leden**

Martin Liefink, voorzitter
John Brands
Kees van Steenbergen
Harco Kikkers

● **Tail Twisters**

Henk Dijk
Jan Jurriëns

● **We Serve**

Ruud Wink, voorzitter
Jan van Iersel, secretaris
Jos Kuijper
Jos Niesink
Ben Smeenk
Kees van Steenbergen

● **Privileged Members**

Rien ter Brugge
Hans Bruyn
Arnold van der Goot
Theo Kamps
Henk Kets
Jan Kruit
Toon van Oudheusden
Jan Thijssen
Koos Witkop

● **Members at Large**

Gerard Hehenkamp

■ **WE SERVE - Zorg**

Aart van Silfhout, voorzitter
Rien ter Brugge PM
Henk Drost
Wim Frommé
Jan van Iersel
Theo Kamps PM
Jan Kruit PM
Bart van der Laan
Martin Liefink
Jan Loggers
Hans de Vries
Kees van Wingerden

■ **Betrokken Doetinchem**

Toon Gasseling
Bert Lamers

AGENDA 2011-2012

- 7 september 2011 18.00 uur *Start seizoen "De Kelder"*
- 21 september 18:00 uur *Taphap (10 minuten Herman v.d. Boek)*
- 5 oktober 2011 20.00 uur *Kees van Wingerden; zijn verhaal*
- 19 oktober 2011 18.00 uur *Taphap (10 minuten Henk Breuker)*
- 2 november 2011 20.00 uur *Mr. P. Noppen, strafrechtadvocaat*
- 9 November 09.00 uur *Bezoek Rechtbank Zutphen - max 25 pers (ovb)***
- 16 november 2011 18.00 uur *Taphap (10 minuten Koos Witkop)*
- 30 november 2011 18.00 uur *Taphap in Borghuis (5^e Woensdag)*
- 7 december 2011 20.00 uur *Verhaal nieuw lid*
- 21 december 2011 18.00 uur *Taphap (10 minuten Theo Kamps)*
- 7 januari 2012 ?? uur *Nieuwjaarsbijeenkomst*
- 18 januari 2012 18:00 uur *Taphap (10 minuten nieuw lid)*
- 1 februari 2012 20.00 uur *W. Dekker, ex-wethouder, raadslid gemeente Ede*
- 15 februari 2012 18.00 uur *Taphap (10 minuten Arnold v.d. Goot)*
- 7 maart 2012 20.00 uur *Verhaal nieuw lid*
- 21 maart 2012 18.00 uur *Taphap (10 minuten Wim Frommé)*
- 4 april 2012 20.00 uur *Moskee & Turks Cultureel Centrum*
- 18 april 2012 18.00 uur *Taphap (10 min Marnix Jansen Venneboer)*
- 2 mei 2012 20.00 uur *Vrije avond - Event. Verhalen over de oorlog*
- 16 Mei 2012 18.00 uur *Taphap (10 minuten Hans Bruyn)*
- 30 mei 2012 18.00 uur *Taphap in Borghuis (5e woensdag)*
- 6 juni 2012 20.00 uur *Bezoek bij leden thuis (4 à 5 personen)*
- 20 juni 2012 18.00 uur *Bestuursoverdracht*
-